

Pedagogi vai liikenteen ohjaaja?

Joskus nuoruudessani, 80-luvun puolen välin tienoilla, muistan istuneeni kokonaisen tunnin keskellä maneesia ponin selässä, joka ei kerta kaikkiaan suostunut liikkumaan mihinkään. Opettaja ei tehnyt elettäkään auttaakseen tilanteessa, taisi vain tiuskaista muutaman kerran, että ”pistäpäs se poni liikkeelle”. Muistan hyvin, ettei itku ollut kaukana.

Tuohon maailman aikaan oli ihan normaalia, että ratsastuksenopettajaa jopa pelättiin. Talliuniversumin kuningatarta kunnioittivat niin oppilaat kuin hevoksetkin, jopa siinä määrin, että hevosten ”kunnioitus” tuntui välillä mustelmina takapuolella, kun opettaja harppoi kentän keskeltä ojentamaan tottelemattomia hevosia, jotka tämän seurauksena singahtelivat sinne tänne silmänvalkauiset vilkkuen.

On vaikeaa kuvitella, että nykypäivänä joutuisi enää kohtaamaan moista välinpitämättömyyttä tai vanhakantaisia metodeja ratsastuksenopettajan taholta. Kai muutos on ollut väistämätönkin: siinä missä hevosten ihanoisuus monessa tapauksessa paikkaa pikkuratsastajalle opetuksen puutteet, yhä kasvanut aikuisratsastajajoukko haluaa palvelua ja asiantuntevaa opetusta. Jokaisen hevoshullun pikkutyön haaveammattissa työskentelevien kirjo on silti uskomattoman laaja.

Osa opettajista kokee selvästi tehtävänä olevan liikenteen ohjaaminen. Erilaisia ratsastusradan teitä tehdään yleensä osastossa, ja ohjeet liittyvät lähinnä suunnan hallitsemiseen, eivät niinkään oppilaiden ratsastustaidon kehittämiseen. Liikenteen ohjaajan tunneilla opettaja huolehtii siitä, etteivät ratsukot törmäile toisiinsa ja että kaikki saavat tehdä tehtäviä, jotka voivat olla haastaviakin. Palautetta omasta ratsastuksesta saa harvoin, ja tunnin jälkeen jää kielelle pyörimään kysymys, että mitä ihmettä mun nyt siis oliskaan pitänyt tehdä toisin jotta tehtävä olisi onnistunut.

Toisessa ääripäässä ovat sitten pedagogit. Pedagogi on parhaimmillaan opettaja, jolta voi kysyä koska tahansa minkä tahansa tyhmältäkin tuntuvan kysymyksen, ja kysymykseensä saa aina ymmärrettävän vastauksen. Pedagogi vastaa kaikkiin kysymyksiinsä: mitä tehdään, miksi tehdään, millaisia virheitä voi tapahtua, miten pitää toimia ja milloin ollaan oikeilla raiteilla. Hän tietää myös, kuka harjoitusta kulloinkin tekee, ja muistaa siis oppilaidensa nimet. Vaikka niinhän onneksi nykyään jokainen opettaja tekee, eikö?

Koulutuskaan ei aina tee hyvää opettajaa. Vaikka ratsastuksenopettajan tutkintoon tätä nykyä kuuluu monenlaisia ratsastuksen oppimiseen liittyviä taitoja, eivät positiivisen oppimisilmapiirin luominen ja

asioiden selkeä esittäminen ja perusteleminen silti ole muodollisesta pätevytydestä kiinni.

Edistykseen missä tahansa asiassa tarvitaan yritystä ja erehdystä, jotka pohjautuvat saatuun palautteeseen. Siksi pedagogin tunneilla ratsastavat yleensä kokevat oivalluksia ja edistymistä ratsastuksessaan tämän tästä. Liikenteen ohjaajan tunneillakin oppii varmasti ratsastamaan, mutta pidemmällä aikavälillä tapahtunutta kehitystä ei voi verrata pedagogin tunneilla tapahtuneeseen. Sen verran on sentään kuljettu koulun penkiltä, että tässä tapauksessa opettajansa voi itse valita.

KATI VALJUS

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net • www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ uutisia

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ tuoreita kilpailutuloksia

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ laaja linkkilista

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ vilkas keskustelupalsta

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ myynti-ilmoituksia

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ käyttäjien oma kuvagalleria

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

www.ratsastus.net